

Arrest

nr. 232 161 van 3 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 31-jarige soennitische Syriër van Arabische origine, geboren in de wijk Bayadir van de stad Damascus. U bent niet getrouwd of verloofd. Uw vader en uw broer R. (...) werden begin 2015 opgepakt door de Syrische inlichtingendienst Mukhabarat. U heeft sindsdien niets meer van hen vernomen. Uw moeder woont in de wijk Bayadir te Damascus, uw twee zussen en een broer wonen in Damascus-stad. U rondde uw middelbaar af en werkte als elektricien in de bouwsector. Volgens uw verklaringen werd u eind 2015 zelf opgepakt en zat u gedurende ongeveer anderhalf jaar vast in de al-Mezzeh-gevangenis van Damascus. Nadat u amnestie werd toegekend, werd u

vrijgelaten. Na uw vrijlating vertrok u in juni 2017 vanuit Syrië naar Turkije. U reisde vervolgens door naar Griekenland, alwaar op 12 november 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verkreeg er op 18 maart 2019 de vluchtelingenstatus. Vervolgens reisde u in juli 2018 door naar België. U kwam op 3 juli 2019 aan in België en diende op 8 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u gedood te worden door de Koerden. U legt uit dat u in het opvangcentrum te Kastikas een caravan deelde met de Iraans-Koerdische S. (...), die samenwerkte met (mensen)smokkelaars en soms een handvol mensen in jullie caravan liet verblijven. Daar het niet toegestaan was om derden onderdak te geven in jullie verblijf, sprak u S. (...) hier op aan. Hij wilde echter niet naar u luisteren, waarna u naar de verantwoordelijke van het opvangcentrum stapte. Ook de medewerker waarschuwde S. (...) om geen onderdak te bieden aan mensen van buiten het opvangcentrum. U legt uit dat S. (...) u daarna boos aankeek. Wanneer u voor een onderhoud naar Athene moest, was u drie dagen niet in de caravan aanwezig. Bij terugkeer vond u jullie caravan uitgebrand terug. Daarnaast vertelden de andere inwoners van het opvangcentrum dat de Koerden in de stad naar u op zoek waren, naar u vroegen bij uw medebewoners en dat zij u de keel over zouden snijden omwille van uw conflict met S. (...).

Voorts vreest u bij terugkeer naar Griekenland dat u er geen werk zal kunnen vinden, er niet zal kunnen studeren of de taal zal kunnen leren, er geen woonst zal kunnen vinden en er geen toekomst te kunnen opbouwen.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw origineel Syrisch paspoort, uitgegeven op 13 april 2014 en geldig tot 12 april 2020; een foto van uw Syrische identiteitskaart, uitgegeven op 17 december 2012; een foto van een document inzake uw militaire dienst te Syrië; een foto van een document inzake een oproeping als reservist bij het Syrisch leger; uw originele Griekse verblijfskaart, uitgegeven op 18 maart 2019 en geldig tot 17 maart 2022; en zeven foto's van uw caravan in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen, meer bepaald de vluchtelingenstatus, in Griekenland, op 18 maart 2019. Hoewel u zelf ontkent dat u een vluchtelingenstatus verkregen heeft in Griekenland en aangeeft er enkel de subsidiaire beschermingsstatus te hebben verkregen (CGVS, p. 6), blijkt uit deze informatie ontegensprekelijk dat u de status van erkende vluchteling geniet in een lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u vooreerst dat u louter een verzoek om internationale bescherming indiende zodat u legaal verder kon reizen teneinde Griekenland te verlaten (CGVS, p. 10). U haalt u meerdere redenen aan voor uw vertrek uit Griekenland. U verklaart dat de primaire reden voor uw vertrek ligt bij de problemen die u kende met uw Iraans-Koerdische woongenoot S. (...) en zijn Koerdische contacten (CGVS, p. 11). Daarnaast stelt u dat u na toekenning van de vluchtelingenstatus en na ontvangst van uw vluchtelingenkaart slechts drie maanden een uitkering ontving, waarna u werd geacht voor uzelf in te staan (CGVS, p. 11). U geeft voorts aan dat u in Griekenland geen werk zal vinden (CGVS, pp. 11, 13-14), de taal niet machtig bent en het Grieks niet zal kunnen leren (CGVS, pp. 11, 13), en dat u er geen onderdak zal kunnen vinden (CGVS, pp. 11, 12-13).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status

diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u door de Griekse autoriteiten werd gearresteerd, berecht en opgesloten omdat u probeerde te reizen onder een valse nationaliteit met een valse identiteitskaart (CGVS, p. 10). U geeft aan dat u gedurende enkele maanden in vuile cellen verbleef met enkel koud water, maar dat u er wel toegang had tot voedsel en medische zorg (CGVS, p. 10). Arrestatie, opsluiting en berechting na het overtreden van de (inter)nationale regels en wetten, vallen evenwel niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, en evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien bracht u geen informatie bij waaruit kan worden opgemaakt dat uw basisrechten in geval van arrestatie niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u op een disproportionele wijze zou bestraft zijn in geval van een veroordeling.

Nog kwam uit uw verklaringen naar voor dat u ongeveer een jaar en zeven maanden in het opvangcentrum te Kastikas verbleef (CGVS, p. 9). U geeft aan dat u er werd ondersteund door de Griekse overheid: u kreeg onderdak, gratis toegang tot ziekenzorg en psychologische bijstand, bijstand van een tolk en een maandelijkse uitkering (CGVS, p. 9). Ook ontving u toen u in de asielprocedure zat een e-kaart met toegang tot gratis medische zorg en werk (CGVS, p. 8). Voorts volgde u een cursus Engels die werd georganiseerd door een NGO in het opvangcentrum van Kastikas (CGVS, p. 7). Daarenboven stelt u dat u na ontvangst van een positieve beslissing in het opvangcentrum kon blijven, maar dat u er zelf voor koos om naar Athene te trekken (CGVS, p. 13).

Bovendien stelt u later in het persoonlijk onderhoud dat u ook na de toekenning van de vluchtelingenstatus maandelijks diende terug te keren naar het opvangcentrum op Kastikas teneinde een financiële vergoeding te kunnen ontvangen (CGVS, p. 18). Nog blijkt uit uw verklaringen dat u in feite de Griekse autoriteiten niet om bijstand verzocht hebt om uw basisrechten als houder van een vluchtelingenstatus te laten gelden. U wendde zich bijvoorbeeld niet tot de Griekse overheid om huisvesting te krijgen. U verklaart dat er in Griekenland geen organisaties zijn die statushouders helpen bij het vinden van een woning (CGVS, p. 12). Later stelt u dat u wel naar een of enkele organisatie(s) ging en dat uw gegevens daar werden genoteerd (CGVS, p. 12). Welke organisaties u bezocht teneinde een woonst te vinden, weet u echter niet (CGVS, pp. 12-13). U vertelt verder dat u in een Atheense straat waar veel Arabieren wonen rondvroeg of er particuliere woningen of kamers te huur waren, maar kon de gevraagde waarborg niet op tafel leggen (CGVS, p. 12). U verklaart dat u overal zocht naar woonruimte (CGVS, p. 12), maar uit uw verklaringen blijkt dat u zich buiten de Arabische inwoners en (een) voor u onbekende organisatie(s) tot niets of niemand anders – overheid, organisaties, liefdadigheidsinstellingen – wendde teneinde een woonst te vinden (CGVS, pp. 12-13). Wat betreft werk legt u uit dat u in Athene eveneens naar drie of vier organisaties ging, maar u weet niet welke organisaties u precies bezocht en kreeg geen enkel document of papier van hen mee (CGVS, pp. 13-14). Nog ging u naar een interimkantoor, werd er geregistreerd en ging twee keer terug naar het interimkantoor, maar heeft verder niets gehoord noch verder geïnformeerd (CGVS, p. 14). Ook voor het vinden van een job wendde u zich overigens tot Arabische restaurants (CGVS, p. 14). U zocht bij deze restaurants naar een legale job alsook naar zwartwerk, maar behalve bij hen zocht u nergens anders (CGVS, pp. 14-15). U bezocht geen andere organisaties en deed geen andere inspanningen om een job te vinden (CGVS, p. 14). Betreffende het leren van de taal geeft u aan dat u naar een cursus

Grieks zocht, maar dat u nergens Griekse lessen kon volgen, omdat het nergens werd aangeboden (CGVS, pp. 8-9). Later in het persoonlijk onderhoud merkt u nogmaals op dat een cursus Grieks er niet bestaat (CGVS, p. 13). Nog later verklaart u dat er in Athene wel scholen waren die Griekse les aanboden. U kent evenwel niet de naam van deze scholen en weet evenmin waar deze scholen zich bevonden, wie de cursussen organiseerde, wat de prijs was voor de lessen en of er voorwaarden waren verbonden aan de deelname (CGVS, p. 15). U heeft zich behalve een registratie voor een e-kaart voor toekenning van de vluchtelingenstatus nooit gewend tot officiële instanties om geholpen te worden een leven in Griekenland uit te bouwen (CGVS, pp. 16-17). Wanneer u maagpijn had, kon u daarenboven rekenen op een gratis doktersconsult en kon u medicijnen verkrijgen tegen een gereduceerd tarief (CGVS, p. 9). Voorts heeft u nooit een klacht neergelegd bij de autoriteiten en bent u er nooit in een politiekantoor geweest (CGVS, pp. 4, 11). Uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat u betreft.

Dat u in Athene in precaire omstandigheden leefde, kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Deze omstandigheden waren immers het gevolg van uw persoonlijke keuze om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten om uw rechten als houder van een vluchtelingenstatus in Griekenland te doen gelden en ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus toch nog tot België door te reizen. Uit niets blijkt dat de Griekse autoriteiten u elke vorm van huisvesting zouden weigeren. U kon dan ook niet met recht en reden concluderen dat er geen mogelijkheden waren naar opvang of huisvesting toe in Griekenland.

Voorts maakt u gewag van een conflict met de Iraans-Koerdische S. (...), waarmee u een caravan deelde. U vreest dat u door zijn (verboden) activiteiten aan te geven bij het opvangcentrum door zowel S. (...) als door zijn Koerdische vrienden/handlangers te worden gedood (CGVS, p. 17). U legt uit dat de Koerden in Kastikas naar u op zoek waren en dat ze u de keel willen oversnijden (CGVS, p. 17). Behalve met woongenoot S. (...) had u geen problemen in het opvangcentrum te Kastikas (CGVS, p. 17). Daarnaast kreeg S. (...) geen straf en moest hij het opvangcentrum niet verlaten naar aanleiding van uw contact met de centrumverantwoordelijke over zijn vermeende smokkel en werd hij alleen gewaarschuwd (CGVS, p. 17). Of S. (...) nadien werd opgepakt of vervolgd, weet u niet (CGVS, p. 17). Of er allicht anderen door uw gesprek met centrumverantwoordelijke werden opgepakt of vervolgd weet u evenmin (CGVS, p. 17). Wanneer u wordt gevraagd over welke concrete aanwijzingen u beschikt die erop wijzen dat u door de Koerden in Kastikas zal worden gedood, blijkt u er over geen te beschikken (CGVS, p. 17). Voorts ging u nooit naar de politie en diende u nooit een klacht in bij de Griekse autoriteiten naar aanleiding van de bedreigingen van de Koerden. U legt uit dat u dit niet kon doen omdat de Koerden illegaal in de stad verblijven en omdat u de namen van uw bedreigers niet kent (CGVS, p. 17). Bovendien werd u nooit persoonlijk door de Koerden benaderd (CGVS, p. 17). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk problemen had met S. (...) of met zijn Koerdische handlangers.

Bovendien moet worden vastgesteld dat de omstandigheden van uw uitgebrande caravan beperkt blijft tot een blote bewering die niet gestoeld is op concrete aanwijzingen. U legt uit dat de caravan die u en S. (...) deelden in vlammen was opgegaan wanneer u voor een onderhoud in Athene verbleef (CGVS, p. 3). U diende geen klacht in naar aanleiding van de caravanbrand (CGVS, p. 17). Er vond daarnaast geen onderzoek plaats door het opvangcentrum of door autoriteiten naar het ontstaan van de brand (CGVS, p. 19) en u kreeg van het opvangcentrum een nieuwe caravan toegewezen (CGVS, pp. 3, 17). De oorzaak van de brand in de caravan weet u niet (CGVS, p. 4), maar u vermoedt dat S. (...) jullie caravan opzettelijk in brand heeft gestoken. U legt louter speculatief uit dat S. (...) u van top tot teen aankeek en raar naar u keek, alsof hij achter de brand zat (CGVS, p. 18). Het houdt evenwel geen steek dat S. (...) naast uw onderdak en bezittingen ook zijn eigen woonst in brand zou steken, die hij bovendien gebruikt(e) in zijn mogelijke smokkelhandel. Betreffende de voorgelegde foto's van een uitgebrande caravan dient voorts te worden opgemerkt dat, zelfs al betreft het hier werkelijk uw eigen caravan te Kastikas, dan nog kan uit de foto's geen informatie afgeleid worden die steun biedt voor uw verklaringen over de omstandigheden van de brand. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, stelt u dat het opvangcentrum kan worden gecontacteerd ter staving van uw verklaringen (CGVS, p. 19), maar u laat het na dergelijke verklaringen zelf voor te leggen. Nergens maakt u duidelijk waarop u de stelling dat S. (...) uw caravan moedwillig in brand stak baseert.

Hoe dan ook kan u in dergelijke gevallen de bescherming inroepen van de staat waar u een internationale beschermingsstatus hebben, in casu Griekenland. Bijgevolg maakt u geen nood aan internationale bescherming in België aannemelijk.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw Syrisch paspoort en identiteitskaart, een document inzake uw militaire dienst en een oproeping als reservist bij het Syrisch leger wijzen enkel op uw Syrische nationaliteit en herkomst, hetgeen niet wordt betwist. Uit deze documenten kan evenwel geen informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vertrek uit Griekenland hebben geleid. Ze herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband dus geenszins. Uw Griekse verblijfstitel toont aan dat u de vluchtelingenstatus geniet in Griekenland, maar biedt evenmin steun voor uw verklaringen over de redenen van uw vertrek uit Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de bevoegde Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u wel mag worden teruggeleid naar Griekenland, maar niet naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen "48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 57/6/3§1er, 3°, 62" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden

beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde wetsbepaling. Dit onderdeel van het eerste middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.4. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier, blijkt immers dat zij op 18 maart 2019 de vluchtelingenstatus heeft verkregen in Griekenland. Hoewel zij zelf ontkent dat zij een vluchtelingenstatus verkregen heeft in Griekenland en aangeeft er enkel de subsidiaire beschermingsstatus te hebben verkregen (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 6), blijkt uit de door haar bijgebrachte verblijfstitel ontegensprekelijk dat zij de status van erkende vluchteling geniet in Griekenland (administratief dossier, stuk 15, map documenten, doc. 3).

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *“de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

In de bestreden beslissing wordt omstandig vastgesteld dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.5. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland voor erkende vluchtelingen, bemerkt de Raad dat dergelijke landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar leefomstandigheden in Griekenland in herinnering brengt, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonde dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In casu wordt dienaangaande in de bestreden beslissing evenwel omstandig vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoekende partij geenszins blijkt dat zij een ernstige poging heeft ondernomen om haar leven uit te bouwen in Griekenland. Zo blijkt dat zij zich behalve een registratie voor een e-kaart voor toekenning van de vluchtelingenstatus nooit gewend heeft tot officiële instanties om geholpen te worden een leven in Griekenland uit te bouwen. Evenmin blijkt dat zij er ernstige pogingen heeft ondernomen om een woonst te vinden, om werk te vinden of om de taal te leren. Verder blijkt tevens uit haar verklaringen dat zij beroep kon doen op medische hulp wanneer deze noodzakelijk was en dat zij na de toekenning van de vluchtelingenstatus maandelijks een financiële vergoeding ontving. Uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat haar betreft en het gegeven dat zij in Athene in precarie omstandigheden leefde is dan ook het gevolg van de persoonlijke keuze van verzoekende partij om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten en kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Wat betreft nog de problemen die verzoekende partij zou hebben gekend met de Iraans-Koerdische S., wordt in de bestreden beslissing uitvoerig vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk problemen had met S. of zijn Koerdische handlangers en dat zij hoe dan ook in dergelijke gevallen de bescherming kan inroepen van de staat waar zij een internationale beschermingsstatus heeft, *in casu* Griekenland.

Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoekende partij slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen noch weerlegt noch ontkracht.

2.2.7. De Raad duidt er verder op dat het feit dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan verzoekende partij gebruik kan maken.

2.2.8. Verder merkt de Raad nog op dat in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt opgemerkt: *“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening))”, dat de modaliteiten van*

de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).". Bovendien dient erop te worden gewezen dat de Griekse verblijfskaart van verzoekende partij nog geldig is tot 17 maart 2022.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst de Raad erop dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient daarbij haar nood aan internationale bescherming (in België) *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft hiertoe manifest in gebreke.

2.2.10. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.11. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 22 augustus 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT